

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **T. N.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha

proti

žalovanému: **Městský úřad Litomyšl**, IČO: 00276944
sídlem Brí Šťastných 1000, 570 01 Litomyšl

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. **Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. SZ MěÚ Litomyšl/085877/2023/Kor ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného (dále také jako „správní orgán“), která má spočívat v tom, že v zákonné lhůtě nevydal rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. SZ MěÚ Litomyšl/085877/2023/Kor. Žalobce se proto domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí v uvedeném řízení.

2. Žalobce uvedl, že jej žalovaný příkazem ze dne 8. 12. 2023, č. j. MěÚ Litomyšl 086009/2023, uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Česká metrologická kancelář, s. r. o. (dále jen „Česká metrologická kancelář“) jako zmocněnec žalobce podala prostřednictvím e-mailu dne 18. 12. 2023 odpor proti uvedenému příkazu. Protože toto podání nebylo opatřeno příslušným podpisem, bylo ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) dne 27. 12. 2023 doplněno podáním z datové schránky substituta pana J. O., kterému Česká metrologická kancelář udělila plnou moc k zastupování v řízení ve věci žalobce.
4. Podle žalovaného však nebyl pan J. O. oprávněn k podání odporu, neboť plná moc udělená zmocněnci žalobce neobsahovala tzv. substituční doložku. Žalobce tuto skutečnost nepopírá, ale zároveň namítá, že pokud žalovaný spatřoval vadu v podání odporu, měl povinnost žalobce vyzvat k jejímu odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Protože tak žalovaný neučinil, žalobce legitimně očekával, že odpor proti příkazu byl podán v souladu s právními předpisy. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016–35 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle kterého je *k odstranění vad plné moci či pochybností o jejím udělení: „(...) primárně vhodné vyzvat zmocněnce, a teprve nereaguje-li tento, pak samotného účastníka.*
5. Žalobce až na základě sdělení žalovaného ze dne 4. 1. 2024 zjistil, že v plné moci je zapotřebí doplnit substituční doložku. Žalobce proto příslušnou plnou moc doplnil a řádně tím odstranil vadu podání. Ostatně lhůta pro odstranění vady podání nemohla ani uplynout, když žalovaný žádnou lhůtu k jejímu odstranění nestanovil. Žalovaný v řízení o přestupku dále nepokračoval, nevydal meritorní rozhodnutí a nadřízený správní orgán žalovaného nepřijal žádné opatření proti nečinnosti správního orgánu.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v příkazu ze dne 8. 12. 2023 a v žádosti o přezkoumání zákonnosti procesního postupu ze dne 12. 1. 2024. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti.
8. Žalovaný dne 8. 12. 2023 vydal příkaz, č. j. MěÚ Litomyšl 086009/2023, jímž žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl téhož dne doručen do datové schránky žalobce. Dne 12. 12. 2023 žalobce doručil žalovanému plnou moc, ve které zmocnil k zastupování v řízení o přestupku zmocněnce, Českou metrologickou kancelář. Tato plná moc neobsahovala oprávnění zmocněnce udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala podle § 33 odst. 3 správního řádu (dále také jako „substituční doložka“).
9. Dne 18. 12. 2023 bylo žalovanému doručeno podání z e-mailové adresy X, ve kterém bylo uvedeno, že *T. N., jako fyzická osoba, (...), zastoupena společností Česká metrologická kancelář, s. r. o. (...), substitučně zastoupenou J. O.(...), tímto podává odpor proti příkazu vydanému Městským úřadem Litomyšl, sp. zn. SZ MěÚ Litomyšl/085877/2023/Kor, č. j. MěÚ Litomyšl 086009/2023.* Toto podání však nebylo opatřeno certifikátem zaručeného elektronického podpisu.

10. Dne 27. 12. 2023 žalovaný obdržel podání z datové schránky pana J. O. s totožným obsahem jako ve sdělení uvedeném v bodě 9 odůvodnění tohoto rozsudku. Součástí tohoto podání byla plná moc udělená zmocněncem žalobce panu J. O. k zastupování v řízení vedeném u Městského úřadu Litomyšl, sp. zn. SZ MěÚ Litomyšl/085877/2023/Kor, tedy ve věci žalobce.
11. Žalovaný ve sdělení ze dne 4. 1. 2024, č. j. MěÚ Litomyšl 000689/2024, uvedl, že podání ze dne 18. 12. 2023 nebylo řádně učiněno ani doplněno v souladu s právními předpisy. Podání ze dne 27. 12. 2023 z datové schránky pana J. O. není možné vykládat jako podání v rámci zástupčího oprávnění za žalobce, neboť substituční zmocnění J. O. vůbec nevzniklo. V dané věci udělil žalobce plnou moc (doručenou dne 12. 12. 2023) pouze České metrologické kanceláři, přičemž v této plné moci žalobce výslovně nepřipustil možnost, aby se zmocněnec nechal dále zastupovat jinou osobou. Nejedná se přitom o zvláštní případ, který typicky zakládá zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii.
12. Dne 8. 1. 2024 žalovaný obdržel podání z datové schránky žalobce, jehož součástí byla plná moc ze dne 5. 1. 2024, ve které žalobce zmocňuje Českou metrologickou kanceláři ke svému zastoupení, přičemž souhlasí s tím, aby se zmocněnec nechal zastupovat další osobou.
13. Žalovaný přesto uzavřel, že příkaz nabyt právní moci již dne 19. 12. 2023, neboť jednotlivá podání trpěla takovými vadami, že je nebylo možné vyhodnotit jako odpor. Plná moc je pro správní orgán závazná teprve od chvíle, kdy se dostane do jeho dispoziční sféry. Žalovaný nemohl poskytnout žalobci ani jeho zmocněnci součinnost při odstranění nedostatku a vady podání (plné moci ze dne 12. 12. 2023), když z ní vůbec neplynulo, že by měl v úmyslu žalobce udělit substituční doložku. Následné podání pana J. O. nebylo k projednávání věci přílnavé, neboť bylo učiněno osobou, která k věci neměla založen žádný právní vztah. Při takovém stavu žalovaný neměl povinnost vynaložit součinnost k jeho odstranění, a to s odkazem na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* a *ignorantia iuris non excusat*.
14. Krajský úřad Pardubického kraje (dále též jako „nadřízený správní orgán“) dospěl k závěru, že rozhodnutí a řízení, které vydání příkazu předcházelo, nebylo v rozporu s právními předpisy, a nebyl tak dán důvod pro provedení přezkumného řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu (viz písemnost ze dne 1. 3. 2024, č. j. KUPA-2023/2024-3).
15. Nyní k samotnému soudnímu přezkumu.
16. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
17. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo zda vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. Jinými slovy, soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zda měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
18. Pro posouzení důvodnosti žaloby se soud musí zabývat nejenom tím, zda byl správní orgán v době podání žaloby nečinný, ale i tím, zda žalobce využil bezúspěšně prostředky,

které mu k ochraně před nečinností nabízí právní úprava správního řízení (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41).

19. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť se před podáním žaloby obrátil na Krajský úřad Pardubického kraje, který jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dne 8. 1. 2025 nevyhověl.
20. Podle § 33 odst. 3 správního řádu *zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
21. Podle § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
22. Podle § 37 odst. 4 správního řádu *je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*
23. Podle § 150 odst. 3 věty čtvrté správního řádu *lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné.*
24. Podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.*
25. Skutkový stav je v dané věci mezi účastníky řízení nesporný. Je pravdou, že ke dni 27. 12. 2023, tedy ke dni doručení podání z datové schránky pana J. O., z obsahu spisu nevyplývalo oprávnění pana J. O. činit úkony ve věci žalobce. Jinými slovy, nebylo doloženo, že by žalobce připustil, aby Česká metrologická kancelář mohla zmocnit k zastupování další osobu podle § 33 odst. 3 správního řádu.
26. Podle žalovaného nebylo jeho povinností vynaložit součinnost k odstranění vady podání (doplnění plné moci, z níž by vyplývalo oprávnění zmocnit k zastupování další osobu), a to s odkazem na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt a ignorantia iuris non excusat*. S tímto tvrzením však krajský soud nemůže souhlasit. Pochybnosti o plné moci, resp. o existenci vztahu zastoupení, mají být odstraňovány, neboť představují odstranitelnou vadu řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 2 As 9/2007–54).
27. Podle krajského soudu nelze bez dalšího uzavřít, že pokud původní, resp. žalobcem prvně předložená plná moc (tj. ze dne 12. 12. 2023) neobsahovala substituční doložku, nevyplývají žádné pochybnosti o (ne)existenci vztahu zastoupení. Naopak už jen samotná skutečnost, že plná moc obsahující substituční doložku nebyla součástí spisu, založila pochybnost o existenci vztahu zastoupení. Jak bylo uvedeno, jednalo se o odstranitelnou vadu řízení. Žalobce mohl tento nedostatek zhojit tím, že by v mezidobí (tj. po předložení plné moci dne 12. 12. 2023 do dne podání ze dne 27. 12. 2023), udělil novou plnou moc obsahující substituční doložku. Nebylo vyloučeno ani to, že by dodatečně schválil předchozí úkony zmocněnce či substituta. To nicméně připustil i sám žalovaný, když uvedl, že: „[z] vůle provozovatele vozidla přitom plyne, že tento měl nyní v úmyslu nahradit touto plnou mocí

svoji dřívější plnou moc ze dne 12. 12. 2023, čímž aproboval jednotlivě učiněná podání ve věci jinými osobami, tedy by měl v úmyslu i odporovat příkazní povinnosti.“ (srov. str. 1 předání spisu nadřízenému orgánu k přezkumu ze dne 12. 1. 2024).

28. Žalovaný tvrdí, že je pro něho plná moc závazná teprve od chvíle, kdy se dostane do jeho dispoziční sféry. Krajský soud k tomuto uvádí, že se správní orgán o existenci zastoupení může dozvědět logicky až ve chvíli, kdy se plná moc dostane do jeho dispozice, nicméně pokud ten, kdo vystupoval jako zástupce, aniž se prokázal plnou mocí, ji dodatečně v určené lhůtě předloží, nedostatek plné moci tím zhojí (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29).
29. Rozhodné pak nebylo ani to, že žalobce datoval plnou moc, v níž souhlasí se zastupováním zmocněnce další osobou, ke dni 5. 1. 2024. V této souvislosti je třeba odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. již zmíněný rozsudek ze dne 26. 10. 2007, č. j. 2 As 9/2007-54), podle které není datum sepsání plné moci rozhodující, a to především s ohledem na princip, že pokud účastník předloží plnou moc dodatečně, jsou jím tak schváleny i ty úkony učiněné v řízení zástupcem účastníka, k nimž došlo před podpisem plné moci. Totožný závěr plyne i z nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2015, sp. zn. II. ÚS 3144/14.
30. Nadto o tom, že žalobcova vůle směřovala k tomu, aby byl zmocněnec zastoupen další osobou, svědčí i to, že již v podání ze dne 18. 12. 2023 je avizováno, že Česká metrologická kancelář je substitučně zastoupena panem J. O. (viz bod 9 odůvodnění tohoto rozsudku). Není tak pravdou, že by v řízení neplynulo, že by měl žalobce v úmyslu udělit substituční doložku.
31. Mimo to, plná moc je toliko osvědčením existence právního vztahu, ze kterého vzniká zástupčí oprávnění. Udělením plné moci účastník realizuje své procesní právo zvolit si zmocněnce. Datum vyhotovení plné moci nepředstavuje časovou mez, která vymezuje počátek trvání zastoupení. Jinak řečeno, datum vyhotovení plné moci nemá jiný význam než časově podchytit okamžik vyhotovení listiny, kterou se prokazuje existence zastoupení. Jak uvedl Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 17. 10. 2019, č. j. 55 A 51/2019-25, samotnému datu vyhotovení plné moci *nelze bez dalšího přisuzovat účinky z hlediska její časové působnosti, tedy že prokazuje existenci zastoupení pouze v určitém časovém rámci (jinak tomu bude např. v případě plné moci, která dle svého výslovného textu osvědčuje oprávnění zmocněnce činit ode dne vyhotovení plné moci úkony jménem zmocnitele, taková plná moc se nevztahuje na celé řízení, nýbrž pouze na část řízení).*
32. V této souvislosti krajský soud shrnuje, že pokud někdo vystupuje jako zástupce účastníka, aniž by předložil plnou moc, jde o nedostatek podmínky řízení, který lze odstranit a správní orgán je povinen k odstranění tohoto nedostatku vyzvat.
33. V tomto ohledu došlo ke sjednocení judikatury týkající se postupu soudů a správních orgánů při odstraňování vad zastoupení, když rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017–33, publ. pod č. 3860/2019 Sb. NSS konstatoval, že: *„[b]yla-li tedy žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, pak je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.*“ Jak uvedl Nejvyšší správní

soud v rozsudku ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018–3, „[t]ento závěr je možné bez dalšího aplikovat i na zastoupení před správním orgánem, neboť podmínky pro jednání za jiného na základě plné moci jsou dány v s. ř. s. i ve správním řádu totožně (srov. § 33 správního řádu a § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 24 o. s. ř.).“

34. Výše uvedená judikatura se týká vztahu zmocnitel – zmocněnec. V nyní projednávané věci nadto vystupuje další osoba – substitut – ve smyslu § 33 odst. 3 správního řádu. To však na uvedených závěrech, konkrétně na povinnosti vyzvat k doložení oprávnění zastupovat účastníka řízení, nic nemění. To vyplývá z povahy věci, neboť zástupcem účastníka je pouze jím zmocněná osoba, substitut se nestává zástupcem účastníka, ale zástupcem zmocněnce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 As 220/2015–47). Jestliže existovaly pochybnosti o oprávnění České metrologické kanceláře zmocnit další osobu, má krajský soud za to, že bylo povinností žalovaného vyzvat tohoto dalšího zmocněnce postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění plné moci, z níž by vyplývalo, že Česká metrologická kancelář byla řádně zmocněna žalobcem a byla oprávněna zmocnit jinou osobu ve smyslu § 33 odst. 3 správního řádu.
35. V souvislosti s povinností správního orgánu vyzvat k doložení plné moci lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 10 As 237/2018–27, ve kterém NSS dovedl pochybení správního orgánu, který nevyzval účastníka řízení k doložení plné moci, a to přesto, že účastník ve správním řízení ani následně v žalobě existenci plné moci nejenže nedoložil, ale ani netvrdil. NSS uvedl, že nešlo vyloučit, že účastník by byl doložil řádnou plnou moc na základě výzvy správního orgánu v dodatečné lhůtě. Správní orgán ho tak nesprávným postupem o tuto možnost připravil, aniž k tomu měl vážné důvody.
36. V nyní projednávané věci nejenže žalobce následně příslušnou plnou moc doložil, ale rovněž z obsahu spisu nevyplývají *vážné důvody* odůvodňující postup žalovaného (nevyzvání k doložení plné moci).
37. Z obsahu správního spisu pak ani nevyplývá, že by nepředložení plné moci obsahující substituční doložku mělo být v této konkrétní věci obstrukční praktikou žalobce či jeho zmocněnce. O možném obstrukčním jednání se žalovaný zmínil až v řízení před soudem, konkrétně ve vyjádření ze dne 5. 5. 2025, ve kterém upozornil na obdobný procesní postup v řízení vedeném pod sp. zn. SZ MěÚ Litomyšl/082132/2023. V tomto řízení týkajícím se přestupku provozovatele vozidla podala Česká metrologická kancelář (prostřednictvím datové schránky svého jednatele) za účastníka řízení odpor, avšak ke svému podání nedoložila plnou moc. V návaznosti na toto podání žalovaný vypravil na tutéž datovou schránku výzvu k odstranění nedostatku a vady podání (doložení plné moci), avšak zprávu se nepodařilo opakovaně doručit, přestože byla správnost postupu žalovaného prověřena informačním technikem.
38. Krajský soud zároveň nepřehlédl, že je žalobce zastoupen advokátkou, která je spojena se zastupováním osob využívajících různé procesní obstrukce v přestupkových řízeních, kterými ztěžují a komplikují průběh správního řízení a postup správních orgánů směrem k vydání rozhodnutí o přestupku ve snaze dosáhnout jeho prekluze. Obstrukční praktiky přitom lze usuzovat z minulé zkušenosti správních orgánů či soudů nejen s účastníky řízení, ale i s jejich zástupci (srov. např. rozsudek rozšířeném senátu NSS ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023–47 či ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 352/2016–36).

39. V této souvislosti lze zmínit např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2025, č. j. 54 A 65/2024-26, ve kterém byl žalobce (odlišný od žalobce v nyní projednávané věci) zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou. V uvedené věci se jednalo o obdobný případ, kdy žalobce v přestupkovém řízení podal odpor prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu. Následně bylo podání doplněno z datové schránky pana J. O. (tedy i zde je možná souvislost s nyní projednávanou věcí – substitutem J. O.). Pan J. O. však k podání nepřiložil plnou moc. Správní orgán ho k jejímu doložení nevyzval, proto se žalobce prostřednictvím nečinností žaloby domáhal uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci. Ačkoli byl žalobce ve věci úspěšný (neboť správní orgán pochybil, když nevyzval k doložení plné moci), krajský soud mu náhradu nákladů řízení nepřiznal, a to s odkazem na zneužívající povahu jeho procesní strategie.
40. V rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne, č. j. 8 A 22/2024-23, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024-32, na straně žalobce vystupovala společnost 3 veteráni s. r. o. Jednatel společnosti je pan T. N., tedy žalobce v nyní projednávané věci. V této věci žalobce zastupovala opět paní Mgr. Rebeka Mořovská Židuliaková a opět se jednalo o obdobný postup. V přestupkovém řízení správní orgán obdržel podání označené jako odpor z datové schránky osoby odlišné od účastníka správního řízení, bez přiložené plné moci. Správní orgán proto podatele vyzval k jejímu doplnění, ta ve stanovené lhůtě však doplněna nebyla. Po zákonné osmidenní lhůtě k podání odporu správní orgán obdržel další podání označené jako odpor, a to z datové schránky žalobce. Tento odpor správní orgán považoval za opožděný, tedy příkaz se stal pravomocným a dále tak ve správním řízení nepokračoval. Žalobce se následně prostřednictvím nečinností žaloby domáhal uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci.
41. Doplnit lze také zkušenost žalovaného blíže rozvedenou v bodě 37 odůvodnění tohoto rozsudku.
42. Na základě uvedených skutečností krajský soud nepochybuje o tom, že žalobci jsou náležitosti podání dobře známy, včetně povinnosti doložit plnou moc. Pro dokreslení lze doplnit, že Česká metrologická kancelář má datovou schránku, přesto podala odpor prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu.
43. Ani výše uvedené skutečnosti nezbavují v nyní projednávané věci správní orgán povinnosti postupovat zákonem stanoveným způsobem, tedy prostřednictvím výzvy k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k doložení plné moci, a odstranit tak nejistotu ohledně oprávnění zmocněnce, resp. substituta jednat v řízení za žalobce.
44. Krajský soud uzavírá, že shledal žalobu důvodnou, neboť ohledně vady spočívající v nedoložení plné moci žalovaný nepostupoval podle § 37 odst. 3 správního řádu, a když následně tuto vadu žalobce odstranil, započala ve smyslu § 150 odst. 3 správního řádu v návaznosti na § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky znovu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalovaný rozhodnutí ve věci však dosud nevydal, je proto v řízení nečinný. Z výše uvedených důvodů krajský soud v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. tohoto rozsudku žalovanému uložil povinnost v předmětném řízení vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu k vydání rozhodnutí soud stanovil podle § 81 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky.

45. Ačkoli byl žalobce v řízení úspěšný, právní řád poskytuje soudu nástroje, jak zohlednit shora popsanou žalobcovu procesní strategii, a to v podobě mimořádného nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 60 odst. 7 s. ř. s. Řízení ve správním soudnictví má sloužit k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (srov. § 2 s. ř. s.), a nikoliv jako jeden z nástrojů směřujících k dosažení zániku odpovědnosti za správní delikt bez jeho věcného projednání. Z uvedeného důvodu tak krajský soud s ohledem na § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů žalobci nepřiznal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 14. května 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu